

[Hauch.]

I Tilknytning hertil skal jeg i al Stilfærdighed tillade mig at advare imod, at der gøres Forsøg paa at benytte denne Sag som Indgang eller Indledning til mangeaarige oprivende politiske Stridigheder til Skade for det almindelige politiske Arbejde i vort Land. Naar man skal finde sit Standpunkt i denne Sag, forekommer det mig, at man først og fremmest bør klare sig: Hvilke Opgaver skal Værnet løse? Fra enkelte Sider vil man maaske dertil sige: Ja, men er der i det hele taget Opgaver for et dansk Militærberedskab? Det er i og for sig ikke uforstaaeligt, at der kan spørges saadan, thi der har været ført en ganske ansvarsløs Agitation i Befolkningen i denne Sag. Man har fremstillet vort Militærberedskab som unyttig Humbug, der kostede mange Millioner Kroner aarlig, uden at det i Virkeligheden gjorde den mindste Smule Nytte. At en Agitation ført paa det Grundlag ude i Befolkningen maa skabe Synspunkter som dem, jeg nys har peget paa, maa man ikke forundre sig over. Men Ansvarer er ikke ringe for dem, der gennem de mange Aar har ført denne Agitation. Jeg skal imidlertid lade hele denne Betragtning ligge.

Jeg ønsker i øvrigt i denne Forbindelse at føje til, at efter at den højtærede Statsminister har talt i Genève forleden Aar, bør den Slags Synspunkter ingen Interesse have mere her paa Rigsdagen og ude i Befolkningen, for dersom der staar Mænd bag de Ord, Statsministeren benyttede i sin Tale i Genève, er der ingen Baggrund for de agitoriske Synspunkter, der ellers har været gjort saa stærkt gældende ude omkring i Befolkningen. Konsekvensen af Statsministerens Udtalelser maa være, at vi skal have et Militærberedskab, et Militærberedskab med Kanoner, med Miner, Torpedoer, Rekylgværer, Haandgranater og alt, hvad der hører til en moderne Hær. Om man saa vil kalde det Hær og Flaade eller Vagtkorps og Statsmarine, er i og for sig ligegyldigt, det er et Etikettespørgsmaal, et Etikettespørgsmaal, der maaske betegner en lille Haandbevægelse til Fortiden og Fortidens Synspunkt. Det, vi skal have, skal efter Forslaget her varetage Danmarks Neutralitets- og Folkeforbunds-

opgaver. Ja, derom kan vi i og for sig ogsaa blive enige, det er det, vort Forsvarsberedskab skal, og naar Regeringspartierne under Forhandlingerne om Lovforslaget i det høje Folketing vilde give det Udseende af, at det, man vil, er at etablere en Rekognoscerings- og Efterretningstjeneste ved Grænsen og i vore Farvande, er dette jo i Virkeligheden en urigtig Varebetegnelse, for ikke at bruge et stærkere Udtryk derom. Lad os bare sige det rent ud: Der er i dette Lovforslag Tale om et virkeligt Krigsberedskab. At det er ufuldstændigt og ufuldkomment, er en Sag for sig, som jeg senere skal komme tilbage til.

Vort Værn skal ingen Kampopgaver løse, siger man. Ja, det er i Virkeligheden en Strid om Ord. Det er, om jeg saa maa sige, et kejtet Buk til et af Fortidens socialdemokratiske Standpunkter, hvorefter man skulde kunne nøjes med en Politivagt. Andet og mere er det ikke. Der er ingen Realitet gemt deri. Til Efterretningstjeneste ved Grænsen og i vore Farvande behøver vi vel ikke en Udrustning, der repræsenterer en halvfyerde Hundrede Kanoner, Rekylgværer, Haandgranater o. s. v. og en Statsmarine med Torpedobaade, Miner og meget mere, som hører til en krigsmæssig Udrustning. Dertil kommer, at det hele skal koste en lille Snes Millioner Kroner.

Jeg har fremhævet disse Forhold, fordi jeg tror, at meget vilde være vundet, dersom Regeringspartierne vilde erkende, at det, der her er Tale om, i al sin Ufuldkommenhed, og jeg kunde tilføje: i al sin Ubrugelighed i det praktiske Liv, er Udtryk for, at man vil lave et Værn for Landet, dersom det skulde gøres nødvendig en Gang. Det forekommer mig, at det var mere rimeligt, mere naturligt og mere værdigt for Regeringspartierne, om de vilde sige det, som det er, i Stedet for at henpege paa, at det er en ren og skær Afrustning, der foreslaas, hvad det aldeles ikke er.

Naar man tager Hensyn til den gærende Uro, der hersker rundt omkring os, og tager Hensyn til vore vanskelige Farvande, har Venstre den Opfattelse, at det Beredskab, det foreliggende Forslag byder paa, er fuldkommen utilstrækkeligt, selv om Forslaget i sin Struktur er fuldt krigsmæssigt opbygget, for det er det jo. Med det